

BAŞIM BUNALİYOR (ALİTERASYON)

Beni bin belaya boğsan bağırma basarım,
Başını böğre bıraksan benliğimi bulurum,
Bir başkası bıraksa bütünöyle boşluğa,
Ben bırakmam bedenini, bildiğimce bağlarım.

Belaya bulaştıkça, başkasına benzerim,
Bir buse bırakan bülbülleri bile, büzerim
Bencil baykuşun böyle bedbaht bakışlarında,
Biçare bulunan benzini biçtikçe biçerim.

Bazen, bariz barışla barışık bulunmaksa,
Bayramlar bayramca bilinmekse belleęimizde,
Benim bekleşen beynim baygın bulunacaksa,
Bedava bedelini buldular benlięimizde.

Bezendi bezler bademli baklava biçimi,
Boyandı binalar bembeyaz bengi bir beęeni,
Beşgen beşikte beşizler birbirine benzer,
Beşeriyette bereket bol, bilhassa bilimi.

Bulutlarla beraber buharlaştı bedenim,
Buğdaysı bakışlarıyla büyöendi benliğim,
Boşu boşuna boşlukta buluyorum bazen,
Büsbütün bölünmeye başladım bekledi beynim.

Bülbüller bakışıyor baharda, bak biçare
Bildircinlar bekleşiyor bir bilge betimiyle
Batı balkanlarda bad-ı berin benzerinde,
Belirleniyor bengisu besmeleyle birlikte.

Bana böyle bakma, bak bilincim büzölüyor,
Bırakma beni biçare, benlięim burkuluyor,
Böyle bitmesin, boynum bükölmesin, baęırma
Bekleme baharı, boşlama, başım bunalıyor.

Alaeddin İKİCAN

YUNUS İLE SÖYLEŞİ

Taptuk Emre Dergahı, edebi ocağın
Nesillere ulaştı, hoşgörü sancağın
Yaradan Rabbim inan, gönlünde tek aşkın
Yayılır nefeslerin “Allah deyu deyu”

Sevda yüreğinde; ayrılmaz, inansana
Yâre varamam korkusu sarmış, baksana
Yakarır Mevla’ya cemalini görmezsem
Der ki; “Hayıf bana, Yazık bana, Vah bana”

Garip, zengin, güzel, çirkin, hepsinde elin,
Solan bir güle yanar, saf temiz ciğerin,
Taptuk Emre düsturu yayıldı tüm yurda
Haykırıyorsun “Şöyle garip bencileyin”

Yakın doğu medeniyeti ilhamıyla
Tasavvuf felsefesi, saran inancıyla
Yedi yüz yıldır akıllarda, silinmedi
Yunus dillerde, “Gel gör beni aşk neyledi”

İnancına olan aşk, hasrete dönüştü
Gönül muhabbeti, Arş-ı Ala’ya düştü
Gurbet elde, ağlar durur, Yunus Eren’i
Söyler; “Ey Sevdiğim Gönül arzular seni.

Risaletü'nNushiyye ve Divan, birlikte
Eserlerine mekan oldu yüreğinde,
İnsanlığa verdin hiç solmayan buseni
Nida ve sitem “Ah nideyim ömrüm seni”

Sarıkaraman demek, Sarıköy demektir
Anadolu yolu senin için, ilmektir
Aksaray Ortaköy, türbene de sahiptir
Sözün özünü der “İlim kendin bilmektir.”

İlk etkilendiği Celalettin-i Rumi
Hacı Bektaş Veli ile Ahmet Yesevi
Taptuk Emre dergâhından aldı himmeti
“Niçin ağlarsın bülbül hey” söyler dilleri

Odun taşıdı dergaha kuru ve dümdüz
Ne kış dedi, ne bahar bakmadı ne de güz
Çok ders var sözlerinde onu güzelce süz
Yunus'tan “Kuvvetli nesnedir aşk.” güzel söz.

Her işe başlarken dili söyler Bismillah
Hayır, şer ondan gelir her işte var Allah
Sevgiyle başlar aşk, nasip etsin her kula
“Yunus miskin çiğdik piştik Elhamdülillah”

DÜNYA UTANSIN

Ey insanođlu sana da bana da peygamberden yadigâr
Canlıya değer vermek, empati yapmak, kendi canın kadar

Ruhum bana sırdaş olup, sürekli secdeye serileydim
Atiyi karartan bu cehalet günlerini görmeyeydim

Haksızlık, hırsızlık, arsızlık yaşamda sürekli arttıkça.
Ölümü özlüyor insan her gün, yaşananlara baktıkça

Kızlara eğitim yok, çocuk yaşta evlenmesi eziyet değil mi?
Evliyken boşanana intikam diye ölüm hak gelir mi?

Savaşlar, afetler, dolandırıcı ve caniler katletti.
Dünyada vicdan, ar yok oldu, ay bile güneşi fethetti

Masumlara kanat germeyen yaşadığını da sanmasın
Her yer kan çile, acı, İnsanlık Ölüyor, dünya utansın

Alaeddin İKİCAN

